

# CESTA SVETLA KŇAZOV

## Úvod

Zmŕtvychvstalý Ježišu Kriste, náš Život a naše Vzkriesenie, v pôste sme spolu s tebou kráčali bolestnou krížovou cestou, teraz vo veľkonočnom období chceme tiež kráčať s tebou radostnou a slávnostnou cestou svetla.

Ako u každého človeka, aj v živote kňaza sa nachádzajú a striedajú tieto dve cesty: bolestná i radostná, krížová cesta i cesta svetla. My, kňazi, ti, Pane náš, chceme byť verní na každej ceste a v každej chvíli, preto aj v tejto modlitbe Cesty svetla si chceme obnoviť svoju vernosť a pevné predsavzatie patriť ti celým srdcom. Nikdy nechceme zabudnúť na slová svätého arského farára: „Kňaz je láskou Ježišovho srdca.“

Tieto slová nech sa nesú celou touto pobožnosťou: „Kňaz je láskou Ježišovho srdca.“

### 1. Pán Ježiš vstal z mŕtvych

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si mojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Ako kňazi radi prežívame liturgiu Veľkonočnej vigílie, ktorá je matkou všetkých liturgií. Je to liturgia taká bohatá, hlboká a krásna! Začína sa v tme, akoby sme boli v tom tmavom hrobe, kde ležal Ježiš, no potom prichádza svetlo a my - kňazi - s horiacim paškálom v rukách trikrát voláme: Kristus, Svetlo sveta! Veriaci odpovedajú: Bohu vďaka!

„A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé.“ (Jn 3, 19) Nie sú tieto Ježišove slová aj dnes živé a aktuálne? Často pri pohľade na dnešný svet povieme: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo. Je to jedna z veľkých bolestí kňaza, keď vidí svet a človeka, ktorý akoby Boha nepotreboval. Asi preto sme dnes svedkami zmätku a chaosu. Lebo Boh je pre niektorých mŕtvy. Koľkí však v histórii ľudstva už pochovávali Boha? Max Kašparů vo svojej knihe *Šum z pien* hovorí: „Skôr, ako malá pohrebná firma pochovala veľkého Nietzscheho, pochoval Nietzsche najväčšieho Boha. Filozofiou hrobárov je skutočnosť, že menší zakopáva väčšieho.“

Najhoršie by bolo, keby kňaz, ktorý má byť zvestovateľom živého a vzkrieseného Pána, bol jeho hrobárom. Ak kňaz pochová Boha v sebe, bude ho pochovávať aj v iných. Ak však kňaz nosí živého Boha vo svojom srdci, bude ho prebúdzajúť a kriesiť k životu aj v srdciach iných.

Ježišu, buď mojím Svetlom a Životom.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

### 2. Peter a Ján pri prázdnom hrobe

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si mojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

„Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych.“ (Jn 20, 8 - 9)

Viera je veľký Boží dar. Je odpoveďou na Božie pozvanie. Boh nás totiž pozýva k životu s ním. Všetko okolo nás hovorí o Bohu a jeho moci i láske: každý kvet, strom, zurčiaci potok, šum lesa, spev vtákov, smiech detí, ba aj plač, krása ženy i sila muža, nádherná hudba, veľké umelecké diela, ale aj obyčajná uvarená polievka,... To všetko mi rozpráva o Bohu – jeho moci i láske. No najviac hovorí prázdny hrob, v ktorom bolo uložené mŕtve telo Ježiša.

Kňaz je v prvom rade mužom viery. Veď práve preto sa stal kňazom, lebo uveril. Ako hovorí svätý Pavol: „Viem, komu som uveril, a som si istý.“ Bolo by smutné, keby kňaz nevedel, komu verí, a bolo by hrozné, keby stratil vieru. Preto musíme nášho Pána neustále prosiť: „Pane, daj nám väčšiu vieru.“ A tým najhlbším koreňom našej viery je práve Kristovo zmŕtvychvstanie. Veď keby Kristus nevstal z mŕtvych, márna je naša viera aj naše hlásanie. Ale Kristus vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých. (porov. 1 Kor 15, 12 – 20)

Pane, daj nám väčšiu vieru.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

### **3. Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne (Jn 20, 16-18)**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Mária Magdaléna je ženou veľkej túžby a hlbkej viery. Uverila Ježišovi, milovala ho a túžila byť s ním. V našich farnostiach stretávame a spoznávame ženy podobné Márii Magdaléne. Ich túžba, viera i láska k Ježišovi sú obdivuhodné.

Ježiš mal k ženám osobitný vzťah, veľmi čistý, nežný a úctivý. Nikde nenájdeme v evanjeliách miesto, kde by sa hovorilo, žeby sa Ježiš k nejakej žene správal zle. Naopak, Ježiš poukazoval na dôstojnosť ženy.

Podobne kňaz má mať zdravý a správny vzťah k ženám. Musí to byť vzťah čistý, nežný a úctivý. A tiež by mal byť vďačný za modlitby týchto žien, za ich čistú lásku, hlbokú vieru a obetavú službu. Sú pre nás, kňazov, veľkou oporou a pomocou v našej pastoračnej službe.

Náš Učiteľ, ďakujeme ti za dar našich obetavých veriacich žien, prosíme ťa, odmeň ich svojim požehnaním a večnou blaženosťou.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

### **4. Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom (Lk 24,13-19)**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Hovorí sa: Smutný svätý, žiadny svätý. Smútok dokáže človeku zastrieť zrak tak, ako to vidíme aj na emauzských učeníkoch. Vôbec nespoznali Ježiša, hoci sa s nimi celou cestou do Emauz rozprával. Spoznali ho až pri lámaní chleba a vtedy si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ (Lk 24, 32)

Jedným zo znakov kňazskej svätosti by mala byť radosť. Ak kňaz úprimne a hlboko prežíva vieru, ak je hlboko spojený s Kristom, potom musí byť nevyhnutne naplnený radosťou z tohto zjednotenia. Takému kňazovi vyžaruje radosť z očí, z každého gesta a slova

a pre veriacich je požehnaním každé stretnutie s ním. Taký kňaz sa vie usmiať i žartovať, berie život s pokojom a nadhľadom a pomáha k takémuto postoju aj svojim veriacim. Nie je to taký plytký, povrchný a ironický humor, ale je to radosť vychádzajúca z presvedčenia o Božej moci a láske.

Prosíme ťa, Pane, naplň nás kňazov radosťou, aby sme ťa videli a spoznávali vo svojom živote a aby sme tak pomáhali aj iným vidieť ťa a spoznávať v každodennom živote.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **5. Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba (Lk 24,28-35)**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Emauzskí učenici prosili Ježiša, aby zostal s nimi. Hoci ho ešte nespoznali, predsa im s ním bolo dobre a horelo im srdce. „Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho.“ (Lk 24, 30 – 31)

Kde inde môže kňaz spoznať Ježiša, ak nie práve pri slávení Eucharistie? Ono je pre každého kňaza tým najhlbším spojením s naším Pánom, ktoré by mal kňaz prežívať veľmi hlboko a sústredene. Do eucharistického slávenia, do slúženia svätej omše, by mal kňaz vložiť celého seba, celú svoju myseľ a srdce, aby sa tak hlboko spojil a zjednotil s Ježišom. Vtedy Ježiša spozná a Ježiš bude kňaza premieňať na seba samého a on bude skutočný „alter Christus“ – „druhý Kristus“.

Pane, daj nám, kňazom, hlbokú vieru, aby sme čo najlepšie slúžili svätú omšu a v nej sa stretali a spájali s tebou.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **6. Ježiš sa zjavuje učeníkom**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Žijeme v dobe veľmi širokého názorového pluralizmu, no v jednom by sme sa asi zhodli: je to doba veľmi chaotická a nepokojná. Aj apoštoli po Ježišovom ukrižovaní a pochovaní prežívali dobu nepokoja, neistoty a strachu, veď boli schovaní za zatvorenými dverami. Do tejto atmosféry vstupuje zmŕtvychvstály Kristus a hovorí: „Pokoj vám!“ „Zmätení a naľakaní si mysleli, že vidia ducha. On im povedal: Čo sa ľakáte a prečo vám srdcia zachvacujú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja. Dotknite sa ma a presvedčte sa!“ (Lk 24, 37 – 38)

Zmŕtvychvstály Ježiš prináša pokoj a radosť, a to aj dnešnému svetu a dnešnému človeku. Preto je dôležitou úlohou kňaza, aby práve takéhoto Krista ohlasoval a prinášal ľuďom. Najhoršie, čo môže byť je, keď kňaz je šíriteľom nepokoja, strachu a zmätku. My, kňazi, máme v tejto ťažkej dobe, keď mnohí prežívajú rôzne strachy, byť tými, ktorí prinášajú svetlo, pokoj a radosť.

Zmŕtvychvstalý Ježišu, prosíme ťa, naplň nás, kňazov, svojím pokojom ako učeníkov, aby sme neboli ustráchanými a nepokojnými, ale práve naopak, aby z nás išiel pokoj a odvaha.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **7. Ježiš dáva učeníkom moc odpúšťať hriechy**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Sú dve veci, v ktorých katolíckeho kňaza určite nik nemôže nahradiť: a to je vysluhovanie Eucharistie a vysluhovanie sviatosti zmierenia.

Keď prišiel zmŕtvychvstalý Ježiš medzi učeníkov, dal im moc odpúšťať hriechy - dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú mu zadržané.“ (Jn 20, 23)

Jedine my, kňazi, môžeme slúžiť Eucharistiu a vo sviatosti zmierenia sprostredkovať odpustenie hriechov, a preto vysluhovanie týchto sviatostí nesmieme nikdy zanedbávať. Opravovať omietku, spievať piesne, písať básne, pekne prednášať, to môže robiť aj kňaz, alebo ten kto nie je kňazom, ale vysluhovať Eucharistiu a sviatosť zmierenia, to môže len kňaz. Preto sa nikdy nesmieme vzdať tejto služby, nezanedbať ju ani jeden deň, ale naopak, pokorne a s láskou vysluhovať tieto sviatosti.

Prosíme ťa, Ježišu, aby sme nikdy neboli leniví a povrchní pri slúžení svätej omše alebo spovedaní.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **8. Ježiš posilňuje Tomášovu vieru**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Svätému Tomášovi zvykneme dávať prívlastok „neveriaci“. Avšak nezabúdajme, že položil život za vieru ako ostatní apoštolí, okrem Jána. Hoci krátko po zmŕtvychvstaní mal problém uveriť, potom však, keď videl, uveril a to tak, že vytrval vo viere až do konca. Ježiš mu však povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli a uverili.“ (Jn 20, 29)

Kňaz rozhodne má byť mužom viery, predovšetkým viery v zmŕtvychvstalého a eucharistického Krista. Viera je veľkým Božím darom, no zároveň aj odpoveďou na Božie pozvanie. Kiežby každý z nás, kňazov, mohol prehlásiť ako svätý Pavol: „Viem, komu som uveril a som si istý.“ Vieš teda, komu si uveril? Poznáš ho? Naozaj mu dôveruješ?

Pane, prosíme ťa, aby sme uverili ako svätý Tomáš. Áno, spočiatku mal problém uveriť, ale keď uveril, žil ako uveril a tak aj umrel. Kiežby sme aj my žili a umierali v hlbokéj viere v teba!

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## 9. Ježiš sa zjavuje učeníkom pri Tiberiadskom mori (Jn 21,1-14)

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*E: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Vieme, že svätý Ján sa vo svojom vlastnom evanjeliu opisuje v tretej osobe ako učeník, ktorého Ježiš miloval. (porov. Jn 21, 7) Je veľmi zaujímavé, že niečo také môže o sebe povedať. Kto z nás by mal odvahu tak o sebe hovoriť? I keď na druhej strane, kto z kňazov by mohol povedať, že ho Pán nemiluje? Veď každý kňaz je Ježišovým miláčikom, ktorého si vyvolil. Snáď najkrajšie to vystihol svätý arský farár, keď povedal, že kňaz je láskou Ježišovho srdca. Túto vetu by sme si mali dennodenne opakovať ráno aj večer, neustále: som láskou Ježišovho srdca, som láskou Ježišovho srdca, som láskou Ježišovho srdca...

Ďakujeme ti, Ježišu, že si si nás, nehodných a hriešnych, vyvolil za svojich kňazov. Vieme, že sme si často dostatočne neuvedomovali, aký je to dar a milosť. Ale v tejto chvíli si to uvedomujeme a sme ti veľmi vďační za dar povolania. Chceme ti patriť navždy.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*E: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## 10. Ježiš udeľuje Petrovi primát v Cirkvi

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*E: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Predtým, než Ježiš poveril Petra úradom, trikrát sa ho opýtal: „Máš ma rád?“ Doslova sa ho spýtal: „Miluješ ma väčšmi ako títo?“ – teda väčšmi ako ostatní učeníci? Tri razy Peter Ježiša zaprel, tri razy ho musel vyznať. Na tretíkrát Peter vyznal: „Pane, ty vieš všetko, ty dobre vieš, že ťa mám rád.“ (Jn 21, 15 – 17)

Otázku na lásku kladie Ježiš každému kňazovi: „Miluješ ma? Miluješ ma väčšmi ako títo?“ – teda väčšmi ako ostatní ľudia? Odpovedať musí každý sám. Nezabudnime na to, že kňaz je láskou Ježišovho srdca, a tak naša láska je len odpoveďou na jeho lásku. Zamysli sa v tejto chvíli a úprimne odpovedz Ježišovi, či ho miluješ.

Ježišu, vieme že sme ti neprejavovali vždy lásku, akú si zaslúžiš, že niekedy zvíťazila slabosť a lenivosť. Ale milujeme ťa, veľmi ťa milujeme, a chceme ti patriť a slúžiť celým svojim srdcom po celý náš život. Nie sme dokonalí, ale dobrú vôľu a túžbu máme, lebo ťa milujeme.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*E: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## 11. Ježiš posiela učeníkov do celého sveta.

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*E: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Koľko ľudí, koľko detí asi pokrstí jeden kňaz počas svojho kňazského života? Vieme, že je to relatívne, lebo záleží na tom, v akej je farnosti a od množstva ďalších iných faktorov. Samozrejme, nejde tu o počty. Premýšľame nad tým, kvôli Ježišovým slovám, keď posielal učeníkov: „Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28, 19)

Každý krst je pre kňaza obrovskou radosťou, lebo ním sa dieťa stáva dieťaťom Božím, začleňuje sa do Cirkvi a vstupuje do života s Bohom. Krstiť nie je pre kňaza povinnosť, ale radosť, a ak má kňaz koho krstiť, nech sa teší, lebo je to prejav Božej lásky a viery našich veriacich.

Pane, ďakujeme ti za všetkých tých, ktorých sme pokrstili, a prosíme ťa za nich, aby ti navždy patrili a rástli vo viere i v láske k tebe.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **12. Ježiš vystupuje do neba**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Na štyridsiaty deň po zmŕtvychvstaní sa Ježiš lúči s apoštolmi a odchádza do neba. Uisťuje ich však: „Hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28,20) Je to veľký príslub, ktorý nám dáva istotu Ježišovej prítomnosti a blízkosti.

Ako Ježiš zostáva s nami, tak aj kňaz má byť so svojimi veriacimi. Je potrebné, aby veriaci cítili, že je s nimi, že je prítomný vo farnosti, aby mohli povedať: to je náš pastier. Nie je dobré, ak kňaz stále niekde uteká zo svojej farnosti a veriaci ho nikdy nevidia nájsť. Oni predsa potrebujú, aby bol prítomný, aby ho našli, keď ho potrebujú.

Prosíme ťa, Pane, aby sme boli my, kňazi, pevne zakorenení v tebe a vytrvalí vo svojej službe, ktorá nám je zverená. Tak ako si ty prítomný, chceme byť aj my, aby naši veriaci cítili našu blízkosť a cez ňu tvoju blízkosť.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **13. S Máriou v očakávaní Ducha Svätého**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Po Ježišovom odchode do neba očakávali apoštoli príchod Ducha Svätého. Bdeli na modlitbách spolu s Máriou.

Kňaz má byť mužom plným Ducha Svätého, preto má byť aj mužom modlitby. Duch Svätý predsa môže byť len tam, kde sa ľudia modlia. A tak kňaz je ten, čo sa veľa modlí, a modlí sa aj s Máriou. Preto je modlitba svätého ruženca neodmysliteľnou súčasťou každodenného

života kňaza. Kňaz, ktorý sa nemodlí ruženec, bude veľmi skoro chradnúť, až sa môže stať, že zahynie, čím myslíme duchovnú smrť kňaza.

Drahá naša nebeská Matka, ďakujeme ti za dar svätého ruženca, za modlitbu, v ktorej cítíme tvoju blízkosť a lásku. Zvlášť pre nás, katolíckych kňazov, je tvoja prítomnosť veľmi dôležitá. Prosíme ťa, aby sme ani jeden deň nášho kňazského života neprežili bez modlitby svätého ruženca.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **14. Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého**

*K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.*

*L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.*

Chvíľa zoslania Ducha Svätého je aj chvíľou zrodu Cirkvi. Duch Svätý naplnil apoštolov a oni dostali svetlo a silu, aby ohlasovali evanjelium. Vtedy sa narodila Cirkev a potom rýchlo rástla.

Kňaz je Kristovým kňazom a zároveň je aj kňazom Cirkvi. V Cirkvi a cez Cirkev prijal kňazskú vysviacku. Mal by Cirkev milovať a brániť, samozrejme nielen slovami, ale predovšetkým svojou vernosťou Bohu a Božím prikázaniam, vernosťou Cirkvi a jej zákonom. Ak my, kňazi, nebudeme zachovávať zákony, ako môžeme chcieť, aby ich zachovávali naši veriaci? Na druhej strane treba dávať pozor, aby sme sa nestali zákonníkmi. Kňaz musí byť aj hlboko ľudský a chápať rôzne ľudské problémy, vedieť sa do nich vcítiť. To je bremeno kňazskej služby – skĺbiť vernosť zákonom s ľudskosťou a empatiou.

Zmŕtvychvstalý Kriste, prosíme ťa, aby kňazi boli verní Bohu a Cirkvi a aby verne zachovávali Božie i cirkevné prikázania, lebo tak najlepšie ochránia Cirkev. Zároveň prosíme, aby s hlbokým pochopením komunikovali s veriacimi v ich zložitých životných situáciách.

*K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!*

*L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!*

## **Záver**

Zmŕtvychvstalý Ježišu Kriste, ďakujeme ti, že sme spolu s tebou mohli kráčať cestou svetla, konkrétne cestou svetla kňazov a za kňazov. Prosíme ťa za všetkých kňazov, aby boli kňazmi podľa tvojho srdca, aby boli mužmi hlbokej viery, oddanej poslušnosti, pokornej služby, odhodlaného nasledovania, obetujúcej sa lásky, úprimnej radosti, obrovskej veľkodušnosti a neúnavnej vytrvalosti.

Prosíme ťa, Pane, daj nám svätých kňazov.

Mária, Matka kňazov, oroduj za nás.